

Sygn. akt: I C 211/15 upr.

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Gorlicach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Joanna Zaryczny
Protokolant:	Anna Mosoń

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 06 maja 2016 roku w G.

sprawy z powództwa A. Ś. (1)

przeciwko Z. G.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego Z. G. na rzecz powoda A. Ś. (1) kwotę 5.337,50zł (pięć tysięcy trzysta trzydzieści siedem złotych pięćdziesiąt groszy) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 01 października 2013 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 1.279,50zł (jeden tysiąc dwieście siedemdziesiąt dziewięć złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym 1.200,00zł (jeden tysiąc dwieście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

G., (...)

SSR Joanna Zaryczny

UZASADNIENIE

do wyroku Sądu Rejonowego Gorlicach

z dnia 09 maja 2016r.

do sygn. akt I C 211/15

o zapłatę

Powód A. Ś. (1) wystąpił z pozwem nadanym dnia 13.03.2015r skierowanym przeciwko Z. G. domagając się zapłaty kwoty 5.337,50zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 01 października 2013r. do dnia zapłaty oraz zasądzenia kosztów procesu. Roszczenie zostało wywiedzione z wyświadczonych na rzecz pozwanego przez powoda w ramach prowadzonej działalności gospodarczej usług stolarskich w budynku pozwanego w W., tj. wykonania barierki, blatu stołu, pułki, przetarcia drewna oraz wykończenia balkonu. Zlecone prace zostały wykonane przez powoda, a pozwany nie miał zastrzeżeń co do ich jakości. Powód wystawił fakturę VAT nr (...) z dnia 01.08.2013r. na łączną kwotę 5.377,50zł brutto za wykonane prace. Faktura została doręczona pozwanemu w dniu 16.09.2013r. z wyznaczeniem 14-dni do zapłaty. Przed złożeniem pozwu powód kilkakrotnie wzywał pozwanego do zapłaty, lecz bezskutecznie. (k.1)

Pozwany Z. G. w sprzeciwie od nakazu zapłaty, wydanego przez tut. Sądu w postępowaniu upominawczym do sygn. akt I Nc 191/15 z dnia 23.03.2015r. (k.17) wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie kosztów procesu (k.24). Zaprzeczył, by powód wykonał barierki przy drzwiach wejściowych i by skończył ścianki przy drzwiach wejściowych, a także oprawy drzwi. Pozwany zlecił powodowi m.in. powyższe prace i strony ustaliły termin ich zakończenia do Wigilii 2012r. oraz wynagrodzenie 2.500,00zł. Zapłata miała nastąpić dopiero po odbiorze robót, lecz powód nie wywiązał się z ustalonego terminu, odwlekał zakończenie prac, wielokrotnie wprowadzał pozwanego w błąd co do oddania prac. Nadto powód przywłaszczył ukośnicę do drewna stanowiącą własność pozwanego i przez wiele miesięcy nie chciał jej zwrócić pomimo wezwań pozwanego. Dopiero Policja odebrała urządzenie, które było mocno wyeksploatowane, ponieważ powód wykorzystywał je przy wykonywaniu zleceń na rzecz innych zamawiających. Data faktury jest niezgodna z rzeczywistością, a dokument został wystawiony wyłącznie na użytek niniejszego postępowania. Pozwany podniósł także zarzut przedawnienia odwołując się do 2-letniego okresu adekwatnego dla umowy o dzieło, ponieważ prace miały zostać oddane w grudniu 2012r., podczas gdy pozwę wpłynął w marcu 2015r.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód A. Ś. (1) prowadzi działalność gospodarczą pod firmą (...) w M. w zakresie wyrobu produktów tartacznych.

(okoliczność bezsporna: wypis z (...) k.6)

Pozwany Z. G. od około 2011r. budował dom w W. Podczas wizyty pozwanego w warsztacie powoda w rozmowie strony ustaliły, że powód będzie wykonywał na rzecz pozwanego wykończeniowe prace stolarskie w nowowzniesionym budynku. Strony nie ustaliły dokładnie zakresu prac, terminu ich zakończenia ani też ceny za całość. Umowa miała charakter ustny. Począwszy od 2012r. powód wykonywał prace stolarskie na rzecz pozwanego przy pomocy swoich pracowników, w tym praktykantów jak W. J.. Pozwany dostarczał materiał lub pieniądze na deski. Powód wykonał w domu pozwanego stolarkę okienną, parkiety, boazerie, schody. Pozwany wypłacał poszczególne prace według wartości szacowanej przez powoda, której nie kwestionował. Pozwany był zadowolony z jakości pracy wykonywanej przez powoda, nie miał co do tego zastrzeżeń.

Pozwanemu zależało na tym, by wszystkie prace stolarskie zostały wykonane do Wigilii 2012r. Mówił o tym powodowi, lecz powód odpowiadał, że nie ma możliwości zakończenia wszystkich prac w tym terminie. Powód nie zadeklarował, że ukończy prace do Wigilii 2012r. Kiedy zbliżał się okres Bożego Narodzenia 2012r. pozwany coraz częściej ponaglał powoda, zwracał uwagę, by prace były zakończone do Wigilii. Przywiózł nawet projekt pisemnej umowy, w której wyznaczał termin zakończenia prac do Wigilii 2012r., a w razie jego niedotrzymania kary umowne na powoda. Powód nie zgodził się na podpisanie powyższej umowy, ponieważ jak wcześniej podkreślał nie było możliwym zakończenie prac do tego czasu.

Pomimo iż powód nie zgodził się na podpisanie umowy i nie wykonał prac w terminie oczekiwanym przez pozwanego, pozwany nie odstąpił od umowy. Po Świątach Bożego Narodzenia oraz 2013r. nadal korzystał z usług powoda. Wiosną 2013r. powód wykonał meble kuchenne. W tym też czasie około maja 2013r. wykonał blat stołu, półkę, barierki do 2 z 3 balkonów o metrażu około 20mb. Prace te wiązały się z przecieraniem drewna. Powód nie wykonał barierki wokół trzeciego balkonu. Pozwany zlecił wykonanie barierki o długości około 5mb innemu stolarzowi P. K., któremu zapłacił

za to około 300,00zł. Jeden z balkonów wymagał wykonania poprawek, lecz nie były to prace istotne i nie kosztowały dużo. Pozwany zlecił też innemu stolarzowi wykonanie ścianki i obicie drzwi, za co zapłacił około 200,00zł.

Pozwany nie wypłacił powodowi prac związanych z wykonaniem barierki, półki, blatu, przetarcia drewna oraz wykończenia balkonu, ponieważ uważał, że zostały wykonane z opóźnieniem, pomimo iż nie odstąpił wcześniej od umowy i nie odmówił odebrania dzieła.

Pozwany użyczył powodowi ukośnicę do drewna w czasie wykonywania prac na jego rzecz. Powód zabrał maszynę do swojego warsztatu. Nie oddał jej pozwanemu. Około czerwca, lipca 2013r. pracownik pozwanego G. Ł. pojechał do powoda po odbiór maszyny, lecz powód jej nie wydał, podnosząc, że nie zostały mu wypłacone prace. Ostatecznie w lipcu 2013r. maszynę od powoda odebrała Policja.

Po odebraniu maszyny powód zdecydował się na oszacowanie prac i wystawienie faktury nr (...) z dnia 01.08.2013r. Wcześniej strony nie ustalały jakie będzie wynagrodzenie za prace polegające na wykonaniu barierki, blatu, półki, przetarciu drewna oraz wykończeniu balkonu. Powód ustalił cenę dopiero w wystawionej fakturze.

Szacując wartość prac powód kierował się stawkami standardowymi stosowanymi w prowadzonej działalności, tj. 150,00zł za m.b. Za barierki o metrażu 20m.b. w stawce 150,00zł policzył 3.000,00zł netto, wykończenie balkonu 1.000,00zł, blatu stołu 150,00zł, półki 50,00zł, przetarcie drewna (1m³) 160,00zł, tj. łącznie 4.360,00zł netto, a z podatkiem VAT 5.377,50zł.

Fakturę powód wysłał 11.09.2013r. do pozwanego, który odebrał ją w dniu 16.09.2016r. Faktura wyznaczała 14 dni na zapłatę.

(dowód: faktura VAT nr (...) z dnia 01.08.2013r. – k. 7 z potwierdzeniem odbioru – k.8, zeznania świadka W. J. od 00:51:57, Ł. Ł. od 00:15:18 k.52/2, G. Ł. od 01:38:50, zeznania powoda od 02:05:55, zeznania pozwanego od 02:32:32)

Ponieważ termin do uregulowania należności z faktury upłynął bezskutecznie, powód ponownie wezwał pozwanego do zapłaty w piśmie z dnia 14.11.2013r. licząc odsetki za zwłokę od dnia 15.08.2013r. i wyznaczając termin 7 dni do zapłaty. Pismo nadane w dniu sporządzenia pozwany odebrał 18.11.2013r., lecz nie dokonał zapłaty.

(dowód: pismo powoda z dnia 14.11.2013r. z potwierdzeniem odbioru – k.11-12)

Pozwany nie uregulował należności z faktury, nie kwestionował wartości prac, lecz w piśmie z dnia 23.11.2013r. zaadresowanym do powoda w odpowiedzi na fakturę, napisał, że w jego ocenie kwota faktury skompensowała się z używaniem jego maszyny przez okres pół roku i w związku z tym należność na jaką opiewa uważa na uregulowaną.

(dowód: pismo pozwanego z dnia 21.11.2013r. z potwierdzeniem nadania – k.30)

Po raz kolejny powód wezwał pozwanego do zapłaty nadsyłając przez zawodowego pełnomocnika ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 09.02.2015r. w terminie 3 dni od otrzymania wezwania, co nastąpiło w dniu 12.02.2015r. Należność nie została uregulowana.

(dowód: ostateczne przesądowe wezwanie do zapłaty z dnia 09.02.2015r. z potwierdzeniem odbioru – k.13-14)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie przedłożonych przez strony dokumentów, których wiarygodność i autentyczność nie zostały przez strony podważone, nie zbudziły także podejrzeń Sądu, zeznań świadków oraz stron.

Świadek W. J. (od 00:51:57), pracował z powodem jako praktykant i wykonywał prace na rzecz pozwanego zleczone przez powoda jako majstra. Nie posiadał sprecyzowanych i konkretnych informacji na temat zakresu prac, ustaleń pomiędzy stronami, wartości jaką strony ustalały lub jaką wykonane prace prezentowały. Przyznał, że takie prace jak blat, półka, przetarcie drewna, balkony i barierki były wykonywane. Potwierdził, że współpraca układała się dobrze pomiędzy stronami do zimy 2012r., kiedy pozwany zaczął ponaglać szefa. Tak też zeznali pozostali świadkowie.

Ł. Ł. (od 01:15:18) i G. Ł. (od 01:38:50) wykonywali na rzecz pozwanego prace w domu, gdzie stolarkę wykonywał powód. Świadkowie ci posiadali także tylko ogólną wiedzę potwierdzając, że powód wykonywał prace na rzecz pozwanego, było to w 2012r., w 2013r. tam go nie widywali. G. Ł. był po piłę u powoda, lecz nie jest okolicznością sporną, że powód piły nie wydał. Nie dysponowali zaś własną wiedzą na temat ustalenia przez strony terminu ukończenia prac, ich wartości i zakresu, w jakim nie zostały one dokończone. Ł. Ł. powiedział, że o tym, co nie zostało wykonane dowiedział się od pozwanego.

Zeznania stron: powód (od 00:05:55) oraz pozwany (od 02:32:32) w zasadzie nie były sporne. Bezsporne było, że powód miał wykonać na rzecz pozwanego prace stolarskie w nowym budynku mieszkalnym. Umowa była ustna. Cena za całość nie została ustalona. Pozwany oczekiwał ukończenia prac do Wigilii 2012r., lecz powód nie złożył deklaracji, że w tym terminie prace zostaną oddane w całości. Nie było sporu także co do tego, że w 2013r. pozwany nadal tolerował prace powoda i przyjmował wykonane elementy stolarskie, np. meble kuchenne i balkony. Nie jest sporne, że prace ujęte przez powoda na fakturze nie zostały wypłacone. Pozwany inaczej je wycenia, choć też nie jest sporne, że strony wcześniej nie ustaliły ceny za nie, a współpraca polegała na tym, że powód wykonywał poszczególne elementy, a pozwany za nie płacił, bez kwestionowania szacowanej wartości. Sprzeczność istniała w zakresie tego, czy powód korzystał z piły pozwanego przy wykonywaniu innych prac, lecz jest to zdaniem Sądu okoliczność irrelevantna zważywszy, że pozwany nie podniósł zarzutu potrącenia ani też nie wniósł pozwu wzajemnego.

Sąd postanowił oddalić wniosek dowodowy pozwanego o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka P. K., zgłoszony na rozprawie w dniu 06.05.2013r. na okoliczność wykonania przez niego prac w zastępstwie powoda oraz ich wartości. W ocenie Sądu wniosek ów jest spóźniony i powinien być zgłoszony już w sprzeciwie, ponieważ już z pisma pozwanego dołączonego do sprzeciwu z dnia 21.11.2013r. wynikało, iż zlecał on zastępcze wykonanie. Nadto zakres prac zastępczych oraz ich wartość opisał sam pozwany, zatem słuchanie świadka w tym przedmiocie nie było zasadne, tym bardziej, że pozwany nie podniósł zarzutu potrącenia lub powództwa wzajemnego. Nie kwestionował metrażu prac wykonanych przez powoda, na które opiewa faktura.

Sąd postanowił pominąć dowód z zeznań niestających świadków A. Ś. (2) i A. M.. Pierwszy został powołany przez powoda na okoliczność wykazania wykonania przez powoda prac objętych fakturą. Pozwany nie kwestionował, że te prace zostały wykonane, a zeznawał już na tę okoliczność W. J.. A. M. zaś został zawnioskowany na okoliczności jak bracia Ł., tj. jakości prac, zakresu, terminów, kosztów, a okoliczności te zdaniem Sądu zostały dostatecznie wyjaśnione przez świadków i same strony.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie.

Powód domagał się zasądzenia wynagrodzenia za wykonane dzieło. Pozwany podniósł zarzut przedawnienia i kwestionował jego wartość.

Bezspornym w sprawie było, że pozwany zamówił u powoda prace stolarskie. Konsensus stron polegał na tym, że powód wykonywał kolejne prace wykończeniowe w budynku, a pozwany je odbierał i wypłacał.

Przez umowę o dzieło przyjmujący zamówienie zobowiązuje się do wykonania oznaczonego dzieła, a zamawiający do zapłaty wynagrodzenia (art.627 k.c.).

Strony nie ustaliły ceny za wykonane dzieła ani też nie określiły sposobu wyliczenia wynagrodzenia. Umowa stron polegała na tym, że powód wykonywała dzieło, określał cenę, którą pozwany uiszczał bez kwestionowania. W takim zaś przypadku jak stanowi art.628§ zd.2 k.c. jeżeli strony nie określiły wysokości wynagrodzenia ani nie wskazały podstaw do jego ustalenia,yczytuje się w razie wątpliwości, że strony miały na myśli zwykle wynagrodzenie za dzieło tego rodzaju. Jeżeli także w ten sposób nie da się ustalić wysokości wynagrodzenia, należy się wynagrodzenie odpowiadające uzasadnionemu nakładowi pracy oraz innym nakładom przyjmującego zamówienie.

Pozwany chciał i oczekiwał, że prace powoda zostaną ukończone do Wigilii 2012r., lecz powód nie wyraził na powyższe zgody. O nieokreśleniu przez strony terminu zakończenia prac świadczy zachowanie pozwanego, który pomimo opóźnienia powoda w wykonaniu prac oraz uprawnienia do odstąpienia od umowy z tego tytułu, nie skorzystał z przysługującego uprawnienia uregulowanego w art.635 k.c.: jeżeli przyjmujący zamówienie opóźnia się z rozpoczęciem lub wykończeniem dzieła tak dalece, że nie jest prawdopodobne, żeby zdołał je ukończyć w czasie umówionym, zamawiający może bez wyznaczenia terminu dodatkowego od umowy odstąpić jeszcze przed upływem terminu do wykonania dzieła; lub art.644 k.c. dopóki dzieło nie zostało ukończone, zamawiający może w każdej chwili od umowy odstąpić płacąc umówione wynagrodzenie.

W 2013r., zatem już po terminie pozwany nadal tolerował wykonywanie prac przez powoda, wypłacał i oczekiwał na ich ukończenie. Zdaniem Sądu można mówić w takim przypadku o konsensualnym przedłużeniu terminu, który nie jest essentialia negotii umowy o dzieło.

W braku odmiennej umowy przyjmującemu zamówienie należy się wynagrodzenie w chwili oddania dzieła. Jeżeli dzieło ma być oddawane częściami, a wynagrodzenie zostało obliczone za każdą część z osobna, wynagrodzenie należy się z chwilą spełnienia każdego ze świadczeń częściowych (art. 642§1 i 2 k.c.).

Prace objęte fakturą nr (...) zostały wykonane około maja 2013r. Powód wystawił fakturę dopiero z dniem 01.08.2013r., którą doręczył pozwanemu w dniu 16.09.2013r. W ocenie Sądu termin wystawienia faktury nie ma istotnego znaczenia. Bezspornym faktem jest, że prace, na które opiewa zostały wykonane i nie zostały wypłacone. Pozwany co do zasady powyższego nie zakwestionował. Podniósł tylko, że inne prace nie zostały dokończone, nie zakwestionował zaś obmiaru poczynionego w fakturze. Powyższe prace odebrał. Podał, że w jego ocenie przedstawiają wartość około 2.500,00zł, lecz nie wyjaśnił z czego wywiódł takie wyliczenie, nie zakwestionował stawki przyjętej przez powoda. Odwołał się tylko, że za inne prace zapłacił mniej, lecz nie przejawiał inicjatywy dowodowej zmierzającej do wykazania rzeczywistej wartości tych prac.

Co więcej w piśmie z dnia 21.11.2013r., stanowiącym odpowiedź na wezwanie do zapłaty, nie kwestionował wartości z faktury, tylko uznał, że została skompensowana używaniem przez powoda jego piły przez okres pół roku. Zeznając dodał, że korzystanie z piły winno być zaliczone w stawce 20zł za dobę co przez pół roku daje kwotę około 3.600,00zł. Wartość faktury netto bez podatku wynosi około 4.200,00zł.

Pozwany nie podniósł zarzutu potrącenia dochodzonej kwoty z kwotą należną mu tytułem korzystania z piły, nie wniósł także w tym zakresie pozwu wzajemnego.

Nie powołał dowodu z opinii biegłego na okoliczność oszacowania wartości prac wykonanych przez powoda.

Nie przedstawił faktur opłacanych wcześniej, z których miałyby wynikać zawyżenie stawek przez powoda.

Bazując na powyższym Sąd ocenił, że po stronie pozwanego istnieje obowiązek zapłaty.

Zarzut przedawnienia w ocenie Sądu jest nieskuteczny. Roszczenia wynikające z umowy o dzieło przedawniają się z upływem lat dwóch od dnia oddania dzieła, a jeżeli dzieło nie zostało oddane - od dnia, w którym zgodnie z treścią umowy miało być oddane (art.646 k.c.). Zdaniem Sądu nie można uznać, by strony ustaliły termin oddania prac, w tym tych objętych fakturą na Wigilię 2012r. Nawet jednak gdyby tak było, nie doszło do przedawnienia. Przyjmując termin wymagalności na Wigilię 2012r. – 2 lata upłynęłyby w Wigilię 2014r. Tymczasem zdaniem Sądu pismo pozwanego z dnia 21.11.2013r. stanowiło w treści uznanie obowiązku zapłaty, co skutkowało przerwaniem biegu terminu przedawnienia (art.123§ pkt 2 k.c.) i rozpoczęciem na nowo (art.124 §1 k.c.). Po ponownym rozpoczęciu biegu termin upłynąłby w listopadzie 2015r., tymczasem w marcu 2015r. powód złożył pozew. Przyjmując zaś, że prace zostały odebrane w okolicach maja 2013r., termin 2 lat także nie upłynął. Z tych przyczyn zarzut przedawnienia nie odniósł zamierzonego skutku.

Uznając żądanie za uzasadnione, a zarzuty pozwanego za niewykazane, Sąd przy zastosowaniu art.627 k.c. i art.642 k.c. oraz 481 k.c. orzekł jak w pkt I. Sąd podkreśla, że pozwany odebrał prace pozwanego, lecz ich nie wypłacił i nie wykazał, by przedstawiały niższą wartość lub by dokonał skutecznego potrącenia z przysługującą mu względem powoda wierzytelnością wzajemną. Termin naliczania odsetek wynika z daty doręczenia faktury oraz zakreślonego terminu płatności.

O kosztach Sąd orzekł na zasadzie art.98 k.p.c. Strony były reprezentowane przez zawodowych pełnomocników ustanowionych z wyboru. Powód uiszczył opłatę od pozwu w wysokości 250,00zł. Na podstawie powołanej powyżej Sąd zasądził na rzecz powoda koszty procesu, w tym 62,50zł jako część opłaty od pozwu, 17zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa oraz 1.200,00zł jako koszt zastępstwa procesowego – łącznie 1.297,50zł. Zasądzeniu powinna podlegać pełna uiszczona opłata od pozwu, tj. 250,00zł, lecz na skutek omyłki Sąd zasądził jedynie jej część, tj. 62,50zł.

SSR Joanna Zaryczny

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. K..(...)

G., (...)

SSR Joanna Zaryczny